

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 44. Et ipsi cæperunt quærere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus
esset. v. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

acerbissima & mortis tuæ, per dolorum vulnera tuorum per sanguinem pro me effusum, per merita, & dolorem Beatæ Mariæ Virginis in tua sancta passione conceptum, per orationes patriarcharum, per merita prophetarum, per suffragia Apostolorum, per constantiam Martyrum, per fidem confessorum, per castitatem Virginum, per intercessionem omnium Sanctorum tuorum, qui tibi placuerunt ab initio mundi. Amen.

S. 44. Et ipsi cœperunt querere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset. v. 23.

Nullum dubium ponunt in verbis Christi quoad rei veritatem, non videntur tamen apprehendisse rei gravitatem, & sceleris propinquitatem, quam tamen potuissent intelligere ex vocula *Tradentis* quasi iam iam & in presenti significantis, & rem proditione grauiorem importantis. prodere enim proprie dicitur qui eum pro quo cœpit stare destituit, tradere vero importat non solum hanc destitutionem, sed etiam cooperationem cum aduersarijs seu machinationem, communicando consilia & manus quæ omnia morebantur grandem horrorem & detestationem & iram præsertim, et eo quod is assideret eis in mensa, & quod hæc traditio non solum respiciebat animi ingratitude erga Dominum, sed & diuinitatis contumeliam continebat, exasperati Apostoli cœperunt mirari, tum coniectare & querere inter se, quis tam impius inuoniretur, ut hoc grande facinus perpetrare auderet, ut saltem, qui hoc ausus esset, ex eorum consorcio eijceretur, & verbis incesceretur, forte & manibus, pedibusque pulsaretur.

Magnanimus & forte est proprias tolerare iniurias, Dei vero iniurias ac contemptum, ne quidem auditu sustinere plane religiosum est. Sed heu multi oppositum faciunt. nam proprias iniurias districte dissimulant, de Dei autem inhonoratione & religionis læsionibus parum aut nihil laborant. Utinam adeo cordi meo Christi amor esset infixus, ut vel sola cogitatione tremere recordando quod possem illum aliquando offendere, aut grauem inferre iniuriam.

Domine Jesu Christe, qui omni genere amaritudinis tuæ passionis calicem permisisti commisceri, & inter cætera etiam tormenta, passus es hoc quod tui discipuli, te adhuc viuentem & sano, & præsentem litigarent de Maioratu & prælatione & successione sua in dignitate tua & officio tuo, compatior tibi, quia apprehendo, quantum in hac disputatione latuerit mali. implicabatur enim in eo litigio desiderium & gaudium quoddam de tuo discessu ex hac vita, implicabatur ambitio oneris importabilis, implicabatur ignorantia crassissima & stupida, quæ tuum Magisterium adeo de-

prime.

primebant, ut videretur esse morè naturale; implicabatur denique gravissimum sacrilegium quod vellent unusquisque contendendum succedere tibi, cui succedi non potest, quoniã sicuti ipse nequis decedere à filiatione Dei, ita nemo in ea &c. tuis gratis potest esse successor. Vide Domine in talia impingimus, quando virtutem & tuã gratiã ductum deleimus! ô infinitè labilem naturam nostri generis!

§. 45. *Facta est autem contentio inter illos quis eorum videretur esse maior. v. 24.*

Cum prædicto modo discipuli Domini inter se coniectant & discerpant, quis nam iste nequam esset inter ipsos, qui rem detestandam moliretur, ne ad fundum quæstionis vtilissimæ penetrarent Iudas impediit, Is sua vaficie inquisitionem elusit, & Condiscipulos ad aliam quæstionem vafre traduxit, dicens: nos quidem condigne agimus inquirendo in traditorem, sed cum Magister noster dicat ipse, quod iam iam sit à nobis auferendus per mortem, vtilius collegio nostro faciemus, si de capite successuro in Magisterio ante omnia disquamus, ut is scelus hoc vindicet. Videamus ergo prius ad cuius iurisdictionem pertineat ista inquisitio, antequam in eam nos imprudenter ingeramus. Ecce sic Introducta est alia quæstio, quæ eam ac prioris quæstionis materia corpißimi Domini vulneravit, quia ipso adhuc viuento de successore disputare, & quidem præsentem, est res turpissima & valde dolorosa. Idcirco cum incidit casus, ut prælato volente prouideatur ei de successore, coadiutor dari solet non successor. ne videamur mortem eius desiderare, cui successorem destinamus. Fuit sane hæres non minima pars passionis Domini, qui etiam illa specie afflictionis calicem suæ passionis voluit amaricari.

§. 45. *Dixit autem eis Reges gentium dominantur eorum & qui potestatem habent super eos benefici vocantur. v. 25.*

Ut desiderium honoris & dignitatis, temporalis appetitum &c. latentia in hac contentione mala, Dominus in sua Ecclesia sedaret, opportune malum hoc factum discipulorum, conuertit in documentum pulcherrimum. Itaque gentilium meminit, ut ex hoc rem vituperandam ostenderet. Gentilium est enim ambire primatum, ibi Reges gentium esse volentes occupant animos, ut eo modo emergere possint in mundo, & de dominio in dominium, de regno ad regnum peruenire, & amplissime habere sibi subiectos. filios eorum tollere & ponere in curibus suis, facereque sibi equites & præcursores quadrigarum suarum, tribunos & centuriones &

R

ara.